

hvem der er Spørgsmaal om at fuldbyrde en Straffedom, bliver Spørgsmaalet paa dennes Begæring at forelægge Underretten paa det Sted, hvor Fuldbyrdselsen skal finde Sted, eller, navnlig hvis Tvisten drejer sig om Dommens Fortolkning, den Ret, som har afsagt Dom i Sagen i første Instans eller ifølge Anke i Henhold til §§ 341 ff., men uden at den af Overanklageren eller Politimesteren anordnede Fuldbyrdselse af den Grund behøver at udsættes, medmindre Retten beslutter det.

Retten's Afgørelse træffes ved Kendelse. Drejer Tvisten sig om, hvor vidt den, over for hvem der er Spørgsmaal om at fuldbyrde Straffen, er den domfældte, skal mundtlig Forhandling og Bevisførelse finde Sted i et offentligt Retmøde, i hvilket den paagældende er til Stede. I andre Tilfælde træffes Afgørelsen i et ikke offentligt Retsmøde, efter at der, saa vidt fornødent, er givet Parterne Lejlighed til at udtale sig mundtlig eller skriftlig.

Underrettens Afgørelse af det i foregaaende Stykkes andet Punktum nævnte Spørgsmaal kan paaankes til Landsretten, hvor i saa Fald ny Bevisførelse kan finde Sted. I øvrigt kunne de i Medfør af nærværende Paragraf truffne Afgørelser alene være Genstand for Kære.

§ 386.

Ingen Straffedom kan fuldbyrdes før Udløbet af den Frist, i hvilken Anke i Medfør af Lovens almindelige Regler staar aaben, medmindre Afkald paa Anke forinden er givet.

For Bødedomme, som ej kunne paaankes, gælder en Fuldbyrdselsesfrist af 3 Dage, som beregnes paa den i § 323 angivne Maade. Er Bøden tillagt den forurettede, er Fuldbyrdselsesfristen den i Lov om den borgerlige Retspleje foreskrevne, hvilken ogsaa gælder med Hensyn til Erstatning, som ved Straffedommen er tilkendt.

§ 387.

Ingen Dødsdom maa fuldbyrdes, førend den af Justitsministeren har været Kongen forelagt, og Fuldbyrdselsen af Kongen er bifaldet.

Den Landsret, som har afsagt Dødsdommen, og Højesteret, naar Dommen har været paaanket, skulle afgive Erklæring, hvor vidt der findes Grund til at anbefale den domfældte til Benaadning. Erklæringen indgives til Justitsministeren, naar Ankefristen er udløben, eller Dommen er stadfæstet af Højesteret.

§ 388.

Fuldbyrdselsen af en Straffedom bliver at udsætte, naar en svanger Kvinde er dømt til Døden, eller naar den, som skal udstaa Livsstraf, Frihedsstraf eller legemlig Straf, bliver afsindig eller overfaldes af en hæftig Sygdom.

Naar en umiddelbar Udstaaelse af Straffen vilde medføre uforholdsmæssige, uden for Straffens Øjemed liggende Følger for den paagældendes Velfærd eller væsentlige Ulemper for det offentlige, kan Justitsministeren tilstede Udsættelse.

Naar den Ret, som har fældet Dommen, finder Grund til at indstille den Domfældte til fuldstændig Benaadning eller til at benaades med at lide Straf af en mildere Art, udsættes Straffens Fuldbyrdselse; det samme gælder, naar Ansøgning herom indgives af den domfældte, for saa vidt ikke allerede tidligere en Ansøgning er afslaaet. Hvor vidt en alt begyndt Fuldbyrdselse af Straffen skal standses paa Grund af Ansøgning om Benaadning, afgør Justitsministeren.